

Б Ю Л Е Т Е Н Ь

— Т. П. ОУН у В. Б. —

Ч. 2 /94/

Квітень-Червень, 1971

Рік XIV

В 30-ТІ РОКОВИНИ АКТУ ВІДНОВЛЕННЯ ДЕРЖАВНОСТІ

АКТ ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

1/ Волею Українського Народу, Організація Українських Націоналістів під проводом Степана Бандери проголошує відновлення Української держави, за яку поклали свої голови цілі покоління найкращих синів України.

Організація Українських Націоналістів, яка під проводом її творця і вождя Євгена Коновальця вела в останніх десятиліттях кривавого московсько-большевицького поневолення завзяту боротьбу за свободу, взиває увесь український народ не скласти зброї так довго, доки на всіх українських землях не буде створена суверенна українська влада.

Суверенна українська влада забезпечить Українському народові лад і порядок, всесторонній розвиток усіх його сил та заспокоєння його потреб.

2/ На західних землях України твориться українська влада, яка підпорядкується українському національному урядові, що створиться у столиці України — Києві.

Українська національно революційна армія, що створиться на українській землі, боротиметься далі проти московської окупації за суверенну соборну державу і новий, справедливий лад у цілому світі.

Хай живе Суверенна Українська Держава!

Хай живе Організація Українських Націоналістів!

Хай живе Провідник

Організації Українських Націоналістів

Степан Бандера!

Льва-город, 30 червня, 1941 року.

Ярослав Стецько
Голова Національних Зборів

Український Народу!

Твоя організаційна політично-збройна сила повстане тільки в Твоїй всенародній, в єдиному фронті об'єднаній революційній боротьбі...проти німецько-московських імперіялістів.

30 червня, 1943 р.

Обласний Провід ОУН

Слава Україні!

Друзі,

Борці за національно-державну незалежність,
свободу та гідність людини!

Вітаю Вас з нагоди 25-ліття Проголошення Відновлення Української Державности Актом 30-го Червня, 1941 р.

Вітаю тих нечисленних, які ще осталися при житті, бравши активну участь в цьому історичному Акті. Вітаю їх послідовників, які спільно в одних лавах продовжують гігантний змаг за недовершене діло.

Зокрема ж у сьогоднішньому дні усі ми клонимо голови перед нашим героїським народом, якого чином був 30 Червня 1941., за який він, у нав'язуванні й продовженні до 22 січня 1918-19 рр., довгих 25 років, у надлюдському змаганні проти ворога всього волелюбного світу - Росії, безкомпромісово стоїть.

Ми віддаємо честь усім тим, що загинули в бою чи стали замучені німецькими і російськими окупантами за права нації, задокументовані Актом 30 Червня 1941 Року.

Ми віддаємо честь сучасній героїській молодій генерації України всіх прошарків народу, яка - не зважаючи на жакливий терор фізичний і духовий - продовжує перемогу Божої Правди взагалі у світі.

У найстрашнішій темряві зудару на наших землях двох найбільших воєнних потуг - нацистської Німеччини і Росії, і двох найбільш варварських, людоненависницьких загарбників, Україна, єдина в той час в Європі, Актом 30 Червня 1941 р. кинула визов обом тираніям, вказуючи шлях волелюбному людству стати в спільний, єдиний фронт з уярмленими націями проти обидвох деспотій - німецької і російської!

Політична програма Заходу в другій світовій війні, а мілітарна й політична виграна Росії, мають свою первопричину у відкиненні Заходом визвольної концепції України, задокументованої історичним актом, якого річницю сьогодні відмічаємо.

Ця концепція України незмінно актуальна сьогодні, хоча умови не змінилися, але володіння деспотії над численними народами не змінилося, а безпомірно зросло.

30 Червня 1941 р. був дороговказ не лише для української нації. Це була проєкція в універсальному розумінні нового, справедливого ладу, базованого на національній засаді організації світу, на пошані до людини як Богоподібного ества, проти імперій і проти тираній. Це світло з тодішньої страшної темряви розгоряється широким полум'ям у світі. Ідея суверенітету націй і достоїнства людини мобілізує все ширші кола й народи.

Не лише заради примушення німців розкрити карти ми доконували цей Акт, але нація використовувала кожен історичну нагоду для власнопідметного прагнення до суверенного життя.

В той час ми не мали організованої в такому розмірі сили, яка б після негативної постави німецької держави до проголошення Відновлення Державности могла мечем її захищати. Тому тимчасову відсутність меча ми заступили мужністю, з відкритим чолом, з ризиком особистої свободи і життя постояти перед німецьким окупантом за цей Акт Нації, не здаючи мандату, отриманого від нації, і не відступаючи з поля ідейно-морального та політичного бою. Українське Державне Правління видержало не лише пробу, але цей єдиний в той час стиль спротиву переміг, коли в 1944 році німецький окупант пропонував визнати Правління і пропонував співпрацю на базі партнерства, відкиненого нами.

Але, не тільки Правління витримало пробу. Її видержав передусім народ наш, який величавими маніфестаціями-плебісцитом підтри-

мки Правління по всій Україні соборній виявив свою грандіозну ідейно-моральну й політичну силу, яку показав пізніше у неповторній в інших країнах того часу Українській Повстанчій Армії, яка має свою ідейно-політичну генезу в Акті 30 Червня 1941 Року.

Три фронти мала наша нація, три фронти мала тодішня політична армія нації - Похідні групи і, зокрема, національно-активні, неймовірно героїчні кадри Борців ОСУЗ, ідейно й політично співзвучні з ОУН, хоча не організовані в ОУН. Цими фронтами були: фронт протинімецький, фронт протибольшевицький і фронт протибіло-гвардійський, що його підтримували активно німці проти національних сил України!

Формування третьої суверенної сили, самостійної сили України, одважно і з розмахом, гідним великої слави, започаткував Акт 30 Червня 1941р. Ми горді сьогодні з того, що майже вся робітничка кляса України, зокрема південної України, що є переважно промисловим районом, стала твердо по стороні ідей Червневого Акту. Донбас, Кривий Ріг, Дніпропетровське й наша Одеса були справжніми фортецями самостійницького революційного підпілля.

"Пісмонтом" України є вся наша земля, зокрема ж наше святе і вічне місто Київ, волелюбний народ Сдеси, що завжди здатний боротися за свою правду на барикадах, як показало теж недавнє минуле, наш Донбас, який - поповнений кадрами насильно колективізованих селян - перетопив у своєму горнилі світлі традиції нашого хліборобства і свободолюбні прагнення гордих шахтарів, і теж наш Льва город, що до нього так тужив Симоненко.

Ми горді за те, що національні меншини України - болгари, серби, вірмени, греки, татари й інші вітали проголошення Відновлення Української Держави і співпрацювали з нами в Благоеві на Одещині; що був районним центром з переважаючим болгарським населенням.

Меншини були свідомі того, що Україна несе їм рівні права і рівні можливості.

В розгарі боротьби за наші ідеї ми відмічуємо велику річницю. Їй найкраще святкування - це скріплення нашої акції за визволення, всебічне розгортання її і мобілізація світу в користь нашої справи. Безкомпромісова боротьба проти ворога - Росії всіх барв, це наше незмінне гасло!

Друзі, Борці за Правду! Вшануймо сьогодні зокрема загинувших з рук німецького або російського окупантів членів Українського Державного Правління - сл. п. Климова-Легенду, П'ясецького; Гасина, Лцева, Шухевича, Позичанюка і всіх Відомих і Невідомих, які впали на цьому шляху.

Вшануймо Голів обох наших Церков - Митрополита Андрея і Митрополита Полікарпа, які благословили наше діло, що його ми в душі христової Правди намагалися здійснити й здійснимо!

Згадаймо в пошані теж Голову Передпарляменту України Костя Левицького, в'язня Луб'янки, який поставив себе, не зважаючи на старечий вік і недугу, до послуг, як теж усіх інших членів Ради Сенйорів, які, вірні ідеї 30 червня 1941 ., відійшли від нас.

І передусім у сьогоднішню хвилю зосередімо свої думки навколо нашої воюючої Батьківщини й усвідомім собі ще сильніше наші обов'язки супроти неї!

У сорокліття смерті з рук Москви віддаймо честь Голові Української Держави - Симонові Петлюрі! Згадаймо в його роковини великого Каменяра майбутнього України - Івана Франка! Вшануймо всіх, що покладали підвалини під Червневий Акт - полк. Євгена Коновальця, ген. Романа Шухевича-Чупринку, Степана Бандеру - Героїв Української Національної Революції!

Зложім перед своїм сумлінням присягу, що не спічнемо так довго, доки заповіт 30 Червня 1941 Року не стане реальною дійсністю!

Хай живе суверенна, соборна, від нікого незалежна, Українська Держава!

Героям Слава!

Тиранам Смерть!

Постій, 30 червня, 1966.

/-/ Ярослав Стецько

Голова Українського Державного Правління 1941 року.

Від Редакції:

Коли в 1966 році появилoся це звернення, то автор його був тоді членом Бюро Проводу ОУН і членом Проводу ЗЧ ОУН. Хоча від появи цього звернення проминуло багато часу, а Ярослав Стецько являється Головою Проводу ОУН, то зміст його має свою питому й актуальну вартість.

Стоячи на передодні 30-ліття Акту 30 Червня 1941 Року, Тереновий Провід і Редакція "Бюлетеня" засилають д. Ярославу Стецькови, Голові Українського Державного Правління 1941 року і Голові Проводу ОУН, свої щирі сердечні поздоровлення і побажання кріпкого здоров'я та багато успіхів у дальшій праці за визволення України з московського ярма та за побудову Української Самостійної Соборної Держави!

-----:-----
ВІДЗНАЧЕННЯ 30-ЛІТТЯ АКТУ В НАС

Згідно із встановленим у нас порядком у таких справах, весь терен і всі організаційні клітини приймають такий загальний порядок у відзначенні цього року 30-ліття Акту 30 Червня 1941.:

- а/ В дні 30-го червня, або у найближчий день до тієї дати у всіх організаційних клітинах відбудуться Святочні Сходини для відзначення 30-ліття Акту 30 Червня 1941 внутрішньо-організаційним порядком.
- б/ Цегорічний Здвиг СУМ-у стане рівночасно тереновим відзначенням 30-ліття Акту 30 Червня 1941. Поробити заходи і старання, щоб члени ТП, члени ОП і взагалі члени ОУН, а за їхнім прикладом і стараннями теж загал громадянства, в тому і молоді, взяли участь у тому Здвизі, і щоб програма Здвигу відповідала теж потребам теренового зібрання такого характеру.
- в/ Організаційні клітини, чи радше їхні Проводи, докладуть старань, щоб кожна громада, а де можливо, то й округа, відзначили цю важливу історичну подію з нагоди надходячого 30-ліття.

Спеціальних заходів що до приготування спеціальних матеріалів не робили, вважаючи, що наша література про 30-те Червня 1941 року досить багата. До диспозиції для підготовки доповідей і рефератів маємо книжку Ярослава Стецька про 30-те Червня, 1941, багато добрих матеріалів журнального характеру і наші матеріали з попередніх років, а зокрема з 1966 року.

Відзначаючи цю важливу історичну подію, яку створила наша Організація в боротьбі за українську державність, пам'ятаймо, що ідея 30 Червня є живою дальше в українському народі і диває його безпереривно шляхом Боротьби до наміченої мети - до Української Самостійної Соборної Держави!

-----:-----

КАДРОВО-ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ

/Матеріал з Відправи Провідного Активу ОУН/

"Практичне здійснення важливих завдань, що їх ставить ОУН перед собою, узалежене великою мірою від якості її членських кадрів, зорганізованих з усіх прошарків українського народу. ОУН вищоє в своїх рядах людей з високими прикметами характеру і моралі, з глибоким інтелектом та розумінням завдань супроти нації, людей відважних і жертвних, з ясним розумінням цілей і методів боротьби за визволення України" / з Постанов IV Великого Збору ОУН/.

За цілий час перебування за кордонами України членство ОУН виявило велику дозу динаміки та активізму, незламної волі та саможертвності й наполегливості в усіх галузях організованої праці.

Цим додатнім кваліфікаціям членства ОУН за кордонами України сприяли передусім свіжі, набуті і винесені з України духово-патріотичні якості та ідейно-революційні наснаження з боротьби в Україні. Це підсилювалося ще більше впливом постійних інформцій з розвитку підпільної боротьби в Україні, що їх приносили зв'язкові, чи які приходили до нас іншими шляхами. Надія на можливість нового революційного зриву підсилювала сподівання скорого повороту в Україну, а з тим у кожного члена негасало бажання зробити щось корисного для визвольної справи. В додатку, ми були молодими, які не думали категоріями осілого емігранта, але керувалися доцільностями тимчасового побуту і життєвих потреб. В той час наша організаційна сітка вписувалася гарними здобутками, мобілізуючи собі до помочі весь патріотичний загаль. Завдяки ініціативі й підприємчivosti кадрів ОУН за кордоном, українська еміграційна діаспора покрилася рядом громадських, політичних, ставових і культурних організацій, які повставали на платформі українського революційного державницького націоналізму, допомагаючи ОУН поширити наші концепції і нашу програму на всіх людей, які стали членами й прихильниками цих організацій. Сітка ОУН, як хребет, і тисячі наших прихильників творили велику силу в умовах еміграційного життя.

Поважним осягом у роботі нашої сітки за кордоном стала розбудова видавництва і видань, при помочі яких можна було ширити наші ідеї, вести інформативну й пропагандивну роботу на різних мовах, сприяючи теж розвиткові української культури. Під деякими аспектами цей культурний і політичний фронт почерез видання в душі наших націоналістичних ідей був широкий і всесторонній.

Визнавши на початку зознішний відтинок нашої дії за кордоном як найважливіший після крайового, наша сітка осягнула і тут великі здобутки, розносячи справу України по цілому світі.

Але, час не стоїть на місці. Роки пливають, а з ними відпливають у забуття світлі сторінки нашого минулого. Чужина створює для члена особливі труднощі психологічного і життєвого характеру. Перша трудність впливає із зміни місця побуту й праці. Переважна кількість наших членів жили в Краю компактно, а тут обставини змусили до розпорошення, і щойно після довшого часу людина зі села зживалася з міським життям. Бо хоча на початку життя в місті людина держиться українського чи організаційного центру, то з часом цей зв'язок меншає, переривається, а людина губиться. Цим шляхом загубилося багато українців, а також і членів ОУН.

Іншим спричинником розбивання віри в члена у національну справу стає відчуття слабости супроти розвитку техніки, яка незалежно потягнула за собою великі зміни в праці, в житті, а тим самим мусіла відбитися і на системі підпільної боротьби. Але, цей аргумент не є переконливий, бо з розвитком техніки можуть прогресувати й методи підпільної діяльності.

Ще іншим спричинником стало завмирання патріотизму через щоденне наголошування особистих і родинних потреб, щоб не відставати від найближчого оточення, не залишатися позаду своїх сусідів.

Ці і багато інших причин доводять деяких членів до душевних борсань, викликають апатію, часто зневіру, змучення, породжують внутрішні непорозуміння, нарікання, і в результаті – духово обезброють члена.

Чому ми в хвилинах душевного злону не шукаємо довкруги себе чогось великого, чогось будуючого, чогось, чого й ми є співтворцями? Події довкруги нас, навіть у нашому середовищі, мають всі дані на те, щоб наповнити нас оптимізмом, будувати нас, щоб наповнити нас великою вірою у майбутнє. Чому ми не звернемо наш зір на Україну, де події в українському народі мусять воскресити велику надію в перемогу української правди і в нас.

Послідовний і здетермінований процес національного відродження охоплює всі ділянки життя на Україні, він охоплює всі суспільні верстви. Це – всенациональний процес. Чи ми, як члени ОУН, не можемо радіти, не можемо бути горді за тих наших друзів – членів Організації, – які напевно є в авангарді того змагу? Це ж наші ідеї озброїли теперішню молоду генерацію в Україні, яка протиставиться ярму неволі, яка хвилює і страхає Москву. Можливо, що там у лавах активу вже не багато наших ровесників, але там є ровесники наших дітей, там є наша українська молодь! А перед нею бій, важкий бій!

А що ми? Якщо ми формально і фактично рівноправні члени ОУН, то в якій мірі ми турбуємося долею України? Чи ми точно і совісно сповняємо наші членські обов'язки згідно з членськими приписаннями? Чи ми вчуваємося у глибину і ширину наших завдань, з'ясованих Постановами IV Великого Збору ОУН, скріплюючи свої можливості щоденною працею над собою, діючи з посвятою на місцях, де нас поставила Організація, або де ми стали за своїм власним покликом? Чи ми на громадських постах сповняємо совісно свої обов'язки, виявляючи зрозуміння, дружність і піддержку іншим членам, виконуючи сумлінно доручення зверхніх чинників?

В Постановках IV Великого Збору говориться: "Особливе значіння в наших складних умовах життя і дії має творча атмосфера, яка збільшує активність кадрів і оперативність Організації. Незламна віра в призначення ОУН, у спроможність її кадрів, постійна готовість кожного члена на відповідну жертву, самодисципліна, повне довіря до Організації і Проводу – це головні незмінні прикмети націоналіста-революціонера, що їх постійно треба наголошувати, щоб не загубитися в еміграційних буднях і не підмінювати великих справ малими".

Що в наших умовах може створювати творчу атмосферу? Це дія і віра в її успіх! Героїчна постава нескорених борців нашої нації в Україні мусять заставити нас до дії! Наша Організація – організація революціонерів – молодих, старих і старших! Всіх нас мусять єднати спільність революційних характеристик і одна мета! Не тільки перекидати наших акцій в обороні нескорених тільки на молодь! Це завдання всіх – старих, молодих, жінок, навіть дітей!, бо наступ Москви йде на всю українську націю, на весь наш нарід!

Ми останньо демонстрували проти групи червоноармійців, тепер демонструємо проти ув'язнення Валентина Мороза й інших. Які успіхи? Бачимо самі! Немає часу на потрібну оцінку. Твердимо, однак, що акції успішні. Але, чому демонструє молодь з участю лише малого числа членського активу? Де в цих демонстраціях частина наших провідних членів? Що більше! Чому деякі потягнення і акції нашої молоді, ведені в дусі настанови Проводу, осуджуються деякими нашими провідними членами? Чи це форма захоплення до дії? Чому до цих акцій не потягається широких мас громадянства, визначних представників нашого організованого світу, ба навіть наші Церкви? А треба всім стати на фронт прямої боротьби з ворогом в обороні волі й державності України, на захист нескорених Борців на Україні! В нас не може існувати розподіл на молодих і старих, бо За-рицька, Горбовий, Караванський – старша генерація, але Мороз, Сверстюк і інші – молода генерація, що пішла слідами старшої. Серед революціонерів не має місця на питання поколінь.

Якщо ми із серцем і душею, з горінням одержимих, – як каже Валентин Мороз, – поведемо акції на захист Нескорених, то вона буде успішна. Жодної контрверзії поміж старшим віком активом і молодшим не може й не сміє бути! Хто не має сили сьогодні жертвувати собою і своїм майном в користь тих, що борються в Україні, не дбаючи про сучасне, про матеріяльне, той не може називати себе націоналістом-революціонером! Не вік рішає. Рішає моральна наснага, ідейне горіння!

Активність й оперативність кадрів на різних ділянках національного життя української еміграції має конкретно визначену мету: дати українській спільності на чужині ідейно-політичне спрямування, мобілізувати всі патріотичні сили до відповідних акцій в обороні поневоленої України та вміло використати весь потенціал і всі засоби української еміграції для потреб визвольної боротьби.

Для здійснення цих завдань закордонними кадрами ОУН мусимо, згідно з постановами IV Великого Збору, постійно звертати увагу на їх якість і спроможність, а саме:

- а/ дбати про постійний і здоровий ріст Організації на всіх теренах нашої дії;
- б/ застосувати селекцію членів, враховуючи ті вимоги, що їх ставить Організація;
- в/ постійно перевіряти стан готовости членських кадрів і виконність їх обов'язків.

Треба зробити засадниче ствердження, що організаційна сітка – це основа організованої сили українського націоналізму, підстава нашої дії на всіх ділянках українського життя, а головне – на фронті боротьби з ворогом. Тому наша дія мусить бути сповнена дієвими наміром, ідейною наснагою і жертвовністю. Почерез ті прикмети ми можемо мобілізувати ідейну та політичну українську громадськість. Кадри Організації в нашій роботі об'єднують довкола себе здорові й патріотичні сили на фронт боротьби з ворогом.

Сила ОУН завжди залежала від якості й активності кадрів та від міцної і дієвої сітки Організації. Це зумовляє стале зміцнювання і розбудову організаційної сили, а також політичної якості членського активу.

В систематичній роботі з кадрами треба пам'ятати про вилучення провідного кадру з членського загалу та обсаду ним провідних функцій в сітці. Часто буває так, що ми не маємо відваги зробити зміну в обсаді провідної функції, хоча переконані, що зміна потрібна. Знову в іншому випадку непродумана зміна призводить до нарікань, невдоволень, ба навіть, до внутрішніх ударів. Коли ми переконані, що зміна потрібна, тоді її перевести, а звільненому вказати, що це в ім'я добра Організації, а в жодному випадку не з якоїсь премидетатції. Розуміється, що підбір провідних кадрів мусить бути об'єктивним, належно оцінюючи кваліфікації і дієспроможність кандидатів. Зміни на провідних функціях є корисними, вони поновляють сили й зміцнюють Організацію.

В нас трапляються і протилежні випадки, що провідні члени втікають від обов'язків, оправдуючись різними нагруженнями іншого характеру, чи навіть родинними труднощами. В таких випадках знова мусить бути взаємне об'єктивне розуміння обох сторін. Провідник, надаючи організаційну функцію другому членові, повинен брати до уваги всі обставини даного кандидата й щойно тоді давати доручення. Обґрунтоване доручення кандидат повинен прийняти з почесстю, пам'ятаючи при тому, що чим вищий пост, то тим важчі та більші обов'язки і вимоги.

Кожний член ОУН мусить відрізнятись від свого оточення серед нечленів. Самодисципліна, творча праця і жертвовність – це засадничі ціхи члена ОУН. Незалежно від своєї фізичної спроможности і від віку член ОУН мусить підвищувати свій ідейний та інтелектуальний рівень чи то почерез організований вишкіл, а чи шляхом самонавчання і самовдосконалювання.

Член, озброєний високою ідейністю, свідомою самоздисциплінованістю і вимогливістю до себе, є все відпорний на всякі нездорові явища, які часто виникають в терені. Він вміє придержуватися правил життя і поведінки українського націоналіста у всіх обставинах.

У своїй щоденній дії член мусить вміти придержуватися організаційного порядку і системи тієї дії від найнижчих до найвижчих клітин і відворотно. Це зобов'язує тих, хто наказує і керує, і тих, хто виконує доручення. Ламання організаційного порядку і дисципліни, - свідоме чи несвідоме, - приносить Організації шкоду. Серед нашого членства завелася останньо лихоманка безперебійних, часто шкідливих, неширих і нездорових дискусій чи критики, включно до невластивої часто "інтерпретації" доручень зверхників. Доручення своїх провідників треба виконати, а щойно тоді можна організаційним порядком робити такі чи інші свої спостереження чи заваги.

/Закінчення буде/

-----:-----

ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ

/Матеріал з Відправи Провідного Активу ОУН/

Фінансово-Господарча Референтура веде свою діяльність згідно з Постановами IV Великого Збору та інструкціями фінансового й господарчого секторів Проводу ОУН.

IV Великий Збір, як і попередньо Конференції ЗЧ ОУН, ствердив, що вся діяльність ОУН спирається на власні фінансові засоби, що їх базою була і є жертовність членських кадрів, симпатиків, прихильників і української натріотичної громадськості. Через фінансову самовистарчальність, на протязі цілого часу ОУН могла і може вести незалежну політику і визвольну діяльність, без чужих і шкідливих для української визвольної справи впливів. Тому ідеологічні заложення ОУН, її програма, програма державного будівництва, визвольна стратегія, політична дія, визвольна боротьба і вся многогранна діяльність ОУН впливають з чистих духових і культурних первнів українського народу, є скеровані і служать виключно інтересам українського народу.

Велика програма, яку накреслив IV Великий Збір ОУН на наступний етап боротьби за УССД, вимагає залучення ще більших людських сил і матеріяльних засобів. IV Великий Збір передбачив посилену дію ОУН передусім на крайовому відтинку, а рівночасно й на відтинках зовнішньому, видавничому й молодечому. Ці передбачення вже здійснюються на практиці, що вимагає посиленних зусиль зі сторони кожного члена і всього прихильного нам українського громадянства.

IV Великий Збір ОУН виніс відповідні постанови, накладаючи на членів, симпатиків і на споріднені з нами установи та господарські інституції певні, точно означені, фінансові зобов'язання. На цій підставі Провід ОУН опрацював загальний бюджет для цілості ОУН, враховуючи може більш можливості як потреби, які є необмежені. На окремі терени накладено певні окреслені річні суми. Таку окреслену суму накладено й на наш терен як певний мінімум потрібний для дії ОУН у загальному і в тереновому засягу.

На підставі повищого та при врахуванні здобутого дотепер досвіду і пороблені давніше далекоїдучі пляни, Тереківий Провід опрацював плян фінансово-господарчої діяльності для нашого терену. Цей плян іде по таких лініях:

- а/ внутрішньо-організаційній, і
- б/ господарській.

До Внутрішньо-організаційної лінії фінансового сектору належать основні зобов'язання членів, симпатиків і громадськості, а

саме: членські вкладки, що виносять тепер 15 пенів місячно від особи, оподаткування у висоті 1% від платні нетто /у нас є окрема тарифа, що враховує родинний стан/, 2% від зиску бруто купців і 3% від зиску бруто підприємств, збірка на Визвольний Фонд кожного року, збірка на АБН кожний другий рік, принагідні збірки на цілі ОУН з нагоди громадських і родинних імпрез, і кольпортаж організаційної літератури.

Це є основні джерела доходу для виконання бюджету зарівно Проводу ОУН як і Теренового Проводу. З перших трьох джерел – членські вкладки, оподаткування і Визвольний Фонд, – для теренових потреб призначено 20%, а 80% відпливає до каси Проводу ОУН.

Коли ходить про сплачування членських внесків, то около 90 % членів і біля 80 % симпатиків сплачує їх регулярно. Малий відсоток є звільнені повністю або частинно. Конечним є добитися остаточно 100 % сплачування членських внесків, щоб і тих 10 % членів та симпатиків не лишалися позаду інших.

На відтинку оподаткування недотягнення більші. Згідно з нашою тарифою, деяка частина членів /більші родини/ не підлягає оподаткуванню взагалі. Проте, велика частина членів і симпатиків не подає правдивої висоти заробітної платні. Замало зорганізовано добровільних платників податку між прихильниками. Незадовільно стоїть справа з оподаткуванням купців, підприємців, клубів і підприємств. Деяка частина вини спочиває тут на референтурі, але основну відповідальність за недотягнення несуть самі платники того податку, між якими важко розворушити належне зрозуміння до справи.

Коли ходить про Визвольний Фонд, то хоча загальна сума прибутків не спадає, то кількість жертводавців дуже зменшується. Вина у цьому переважно по стороні Провідного Активу, який не підготує тієї збірки всесторонньо, і збірщиків, які не відвідують усіх українців. Наколи б ця сторінка стояла на властивому місці, а при цьому висота пожертв від особи зростала, як це буває часто дотепер, то результат тієї збірки був би значно кращий.

Збірки на АБН у загальному задовільні, їх висота ступнево зростає, що є виявом визнання нашою громадськістю активної діяльності АБН.

Постійно зменшуються також принагідні збірки також головно з браку відповідної ініціативи зі сторони членів ОУН, що знову можна, – і конечно, – поправити.

Літературу висилається на організаційну сітку лише тоді, коли наші видання є конечні членству і симпатикам для самовишколу, або коли вони необхідні для масовішого поширення між чужинцями. Останніми роками такої літератури не було багато, переважно 300-400 примірників на цілий терен, але в декотрих станицях існує велике занедбання в розпродажі навіть такої мінімальної кількості книжок. На цьому відтинку потрібно більшої співпраці Провідників і членів СП з Фінансово-господарчими Референтами.

Помимо всіх цих недотягнень було б кривдячим для цілості не признати, що в основному наш терен виконує добре накладені на нього фінансові обов'язки, а через те являється сильною підвалиною в дії ОУН.

Як було сказано на початку, затверджені бюджети є базовані не на базі потреб, а на базі можливостей. Особливо тепер на наших очах наростає нова ситуація в Краю, а наша співдія з крайовими чинниками вимагає також великих, навіть дуже великих фінансових засобів.

З допомогою тут повинен прийти господарчий відтинок, який ми передбачили тут, а інші – на інших теренах, старалися його розбудувати, і дещо збудували.

Навіть у дотеперішній "нормальній ситуації" ми у великій мірі фінансували нашу працю у Великій Британії засобами з господарчого сектору, що дозволило нам не лише вдержувати, але і поширювати та похвалювати всі ділянки праці.

На відміну до внутрішньо-організаційного, господарчий сектор базується на принципі роздобуття фінансів дорогою якоїсь потрібної діяльності для задоволення людських потреб і використання ринкової ситуації. В тій діяльності зарівно капітал і праця є оплачувані, а тому основними чинниками в того рода діяльності є відповідні людські сили й капітал.

Наша господарська діяльність досить скромна своїм засягом і вислідом. Для цього існує багато причин. А основним є те, що ми не маємо потрібної традиції, і через те віри в себе.

Під цю пору маємо двоє чисто організаційних підприємства - Українська Видавнича Спілка і Подолія.

Ціллю УВС є видавання у першу чергу "Визвольного Шляху" та інших публікацій. Довкруги того основного видання - "Визвольного Шляху" - розбудовано УВС на інші ділянки, а зокрема на друкарню і представництво інших видань. Все це діє на принципі фінансової рентабельности. Завдяки доброму складові працівників і підтримці /особливо в перших роках діяльності/ нашого членства, УВС розрослася в поважне наше підприємство та організацію, стаючи базою і офіційним центром нашого руху у В.Б, а до певної міри - теж і нашою спільною гордістю. Одначе, зацікавлення загалом членства тією установою надто слабе під сучасну пору. Занадто малою стає наша підтримка "Визвольному Шляхові" та іншим виданням. Тому konieczним є відновлювати і скріплювати цю моральну підтримку дорогою передплат і закупу видань та користуванням з послуг друкарні.

"Подолія" постала при кінці 1950 років з виключною ціллю здобуття фінансів із потреби обслуговування наших клубів потрібними продуктами. Це є чисто організаційне підприємство. Досі воно виконувала свої завдання добре, вносячи кожного року поважну суму в бюджетові потреби Організації, а попри це розбудовувало теж свою базу для поширеної діяльності. Найтяжчою проблемою виявилось переконати наших членів, часто провідних, що очолюють наші клуби, щоб вони купували товари в їхній "Подолії", даючи цим шляхом пряму фінансову підтримку Організації. Нажаль, цей стан існує ще і сьогодні. Таку настанову частини членів зрозуміти важко, але оправдати її таки неможливо! Перелім на краще у цьому питанні мусять наступити, або нам потрібно буде переглянути дуже уважно поведінку й мотиви поведінки частини членів.

Крім цих двох організаційних підприємств на кооперативній базі створено "Нову Фортуну" з ціллю здобування засобів на потреби загально-громадські. Є це досить поважне підприємство, яке нараховує біля 700 членів із 40,000 уділів та 80,000 позичок. Загальний оборот виносить річно біля 500,000 фунтів, з чистим зиском на протязі минулих двох років по пересічно 10,000 фунтів на рік. "Нова Фортуна" має чотири окремі відділи: гуртівня, Фрегата і Бравиджонс, Пекарня. Після трудних деяких років, спричинюваних у частині постійною розбудовою, деякими труднощами ринкового характеру й несолідністю одного чи двох відборців, це підприємство є тепер на твердому шляху і може стати для нас на правду сильною фінансовою базою, якщо буде піддержка зі сторони громадянства.

Від деякого часу ведеться підривна дія темних сил з ціллю підірвання довіря до наших намагань розбудови господарського сектору, роздуваючи до неспівмірних величин деякі недотягнення чи невдачі, які є у всіх подібних інституціях. В основі наші люди є відпорні на такі під'їзди, але є багато і таких, що підпадають під вплив такої негативної дії. Навіть частина наших провідних членів була схильна в один час підпасти під сугестії таких під'їздних підшептів, в наслідок чого з господарчого сектора відтягнуто непотрібно більшу суму кінцевого для обороту капіталу. Відрадним є той факт, що багато нечленів має до нас повне довіря і довірили нам більші суми з їхніх заощаджень.

Для дальшої розбудови й повного використання можливостей на цьому відтинку потрібно поширити членство "Нової Фортуни" бодай до 1,000 осіб, добитися, щоб наші члени і громадяни інвестували свої ошадності у формі позичок у наші підприємства /УВС, Подолія,

ТП, "Нова Фортуна"/, домогтися, щоб всі наші клуби купували товар в "Полодії, домогтися, щоб всі наші купці користали з услуг "Новой Фортуни", всі українці, що допомагають рідним, з услуг Бравнджонса, а всі українці у свою чергу з услуг наших клубів, наших купців і наших підприємців.

Якщо спроможемося вивязатися з повищих завдань бодай на 70 відсотків, то наші дотеперішні засоби зростуть з певністю на 100 відсотків. А такого зросту засобів потрібно нашій Організації!

Тому короткими реченнями наші завдання сьогодні можна звести до наступних точок:

- 1/ виконувати сумлінно накладені фінансові зобовязання - членська вклатка, оподаткування, добр. пожертви.
- 2/ Організувати сумлінно суспільство до таких речей, як збірки на Визвольний Фонд ОУН, АБН і інше, поцібне.
- 3/ Поширювати власні видання між членством, симпатиками, прихильниками, громадянством.
- 4/ Користати з услуг тих наших торговельних установ, яких дохід є призначений для цілей нашої праці.
- 5/ Домогтися більшої фінансової піддержки для ОУН зі сторони наших підприємств і клубів.
- 6/ Домогтися, щоб самітні українці, а в тому і члени ОУН, залишали своє майно для цілей ОУН.
- 7/ Солідаризуватися і мати довіря до наших провідних людей, яких поставлено на цей відтинок праці.

Фінансово-господарчі Референти в станицях і областях повинні знаходити завжди зрозуміння і підтримку зі сторони Провідників цих клітин і таких референтів, як пропагандивні й зовнішні.

-----;-----

РІЗНІ СПРАВИ ПОРЯДКОМ ІНСТРУКТАЖУ

1/Щогорічний "Тиждень Поневолених Народів":

Згідно з попередніми вказівками, Тиждень Поневолених Народів припадає цього року на час від 18-го до 25-го липня, 1971. Він повинен відбутися організовано із ширшою програмою в цих округах, де відбувався минулих років /Брадфорд, Манчестер, Ноттінггам, Лондон/, а теж у нових /Волвергемптон-Ковентрі, і Едінбург на Шотландію та північну Англію/. Працю розпочали вже два таких окружних комітети - Лондон і Брадфорд. Нічого покищо не відомо про заходи в інших місцях.

Програма Тижня в Лондоні закроється за таким приблизним порядком: спільне міжнаціональне і міжрелігійне Богослуження у неділю, 18-го липня, у Церкві Всіх Душ, біля Оксфорд Сіркус; пресова конференція у понеділок, 19-го липня у Говард готелі на Странд; прийняття в парламенті у вівторок, 20-го липня; вручення меморандумів у Міністерстві Зовнішніх Справ кожного дня /по національностях за азбучним порядком/; українсько-білоруський вечір для організаторів Тижня /четвер або п'ятниця/; розповсюдження спеціальної летючки /друкується для цілого терену/ і вживання спеціальних наліпок /для цілого терену/.

Тиждень повинен закінчитися спільним великим вічем у неділю, 25-го липня.

На цю програму можуть орієнтуватися інші організатори окружних імпрез Тижня.

Запримічено, що в Лондоні місцеві організаційні чинники /область і станиця/ участі в підготовці не беруть, тоді коли це повинна бути їхня особлива функція при піддержці представників з вищого Проводу. Це недотягнення потрібно направити негайно. Друга Область повинна сконцентруватися під цим аспектом на окрузі Лондону і туди спрямовувати свої сили.

Інші округи можуть організувати маніфестаційні походи. Лондон того не робить з уваги на плян відбутися там велику маніфестацію в осені, в 50-ліття Героїв Базару.

Одним реченням - докласти всюди старань для належного і зрочи-стого проведення Тижня Поневолених Народів цього року.

2/Акції в обороні Валентина Мороза:

При кінці травня в Брэдфордї, на теренї шостої області, прове-дено успішну маніфестацію в обороні Валентина Мороза й інших укра-їнських політв'язнів, яка знайшла теж відголос у радіо, телевізії і в пресі. Нічого не відомо до цих пір про інші подібні події в більших клітинах.

До сьогодні підписані петиції наспіли від: Спілки Українських Вчителів і Виховників, Української Студентської Громади /Лондон, зібрані в часі пікетування московської амбасади в місяці травні/, Лондон, від Відділу СУБ-у, Брэдфорд, Рашден, Стокпорт, Блекбурн, Донкастер, Сляв, Лїй і околиці, Петербороз і околиці, Глостер, Доннінгтон, Дерби, Бістер, Престон, Дьсбері, Каннок, Кїддермінстер, Челтенгам. Прогайновано, натомість, збір людей на Святї Героїв у Чїддїнгфолд, де можна було зібрати пару соток підписів. Яка є ра-ція в організуванні свят героїв, коли бракує охоти стати в оборо-ні живих людей? Не має покищо нічого з ряду великих клітин, а то-му пригадується про konieczність прїспїшування роботи у тїй справі. Надїслані підписані петиції свїдчать, що можна знайти навіть бага-то чужинїв для підпису таких домагань.

Конечно прїспїшувати заходи перед парламентаристами в справі їхньої інтерпеляції в британському парламенті в обороні Валентина Мороза та інших українських політв'язнів, сконцентровуючи цю спра-ву на той тиждень, коли відбуватиметься Тиждень Поневолених Наро-дів.

Підготовляючись до впровадження додаткових дій, мається на увазі зорганїзування такого пікетування амбасади тереном, де ко-жної недїлі інша громада висилає автобус для проведення пікету-вання. За цим пляном кожної недїлі 30-40 українців пікетували б амбасаду, не звертаючи уваги ні на погоду, ані на пору року, доки Мороз буде в тюрмі. Тодї в році кожній більшій громадї принало б два таких пікетування. Проситья про вислів голосів до того про-екту.

ТП відкриває цим шляхом можливїсть Обласним і Станичним Про-водам передумати цю й подїбні справи на місцях та надїслати свої пропозиції чи сугестії.

3/ Церковні проблеми:

Членам відомо про перешкоди з рамени Ватикану нашому Верховно-му Архїєпископові виїхати до Канади і ЗСА. Наш терен солїдаризу-ється з українцями в Канадї і в ЗСА і листами та телеграмами від організацій і клітин прохатиме Ватиканські чинники зняти заборону. Вказівки пішли по лїнії СУБ-у. Мається тут на увазі потреби зов-нішнього ефекту і солїдарнїсть постави. Не радимо попадати в зне-віру чи відчай, і не можна втрачати нерви. Постава наша мусить бути гїдна статочної людини. Придержуватися культурної фїрми в листах і телеграмах, як пропонується Президїю Ради СУБ-у. Докла-днїші інфїрмації будуть в нашїй пресї, а зокрема в "У.Д".

-----:-----
Це число "Бюлетеня ТП" коштує ще 10 нових пенїв. Всї помїще-ні в ньому матерїяли мають бути доведені до відома всіх членів на сходинах звен чи клітин. З уваги на актуальнїсть матерїялів з Відпрази Провїдного Активу чергове число нашого "Бюлетеня появи-ться при кінці місяця липня.

-----:-----
-----0-----